

EMIL STRĂINU

COORDONATORUL „THE ALIEN HUNTER GROUP” – ROMÂNIA

EXTRATERESTRUL DIN LUMEA DUALĂ

EDITURA
Darclée

Gen. Bg. (rez.) dr. EMIL STRĂINU

Coordonatorul „The Alien Hunter Group“ – România

EXTRATERESTRUL DIN LUMEA DUALĂ

București, 2021

Atenționare

**Din ciclul „Toate mi se întâmplă numai mie“
sau, mai bine zis, „Ce caut eu în viața mea?“**

Bun venit în lumea evenimentelor insolite! În paginile ce urmează vă invit în universul întâmplărilor stranii pe care le-am trăit eu sau apropiați care mi-au împărtășit experiențele lor. Așadar, toate relatările din această carte reprezintă reproducerea fidelă a unor întâmplări adevărate. Cu câteva excepții, unde am dorit să protejiez identitatea celor implicați în evenimente, numele persoanelor citate este cel real.

După experiența de-o viață, am ajuns să cred că toți trăim întâmplări stranii sau inexplicabile, dar foarte puțini avem curajul să le istorisim și celorlalți.

Obişnuiam în timp, din când în când, să le mai povestesc câte o astfel de istorioară prietenilor mei și am observat

că erau captivați de acest tip de întâmplări. Atunci am luat hotărârea să scriu cândva despre o parte dintre ele. Acum a venit momentul.

Pe vremea când era în țară jurnalistul militar colonel Nicolae Cenușă, obișnuiam să frecventez cu dânsul Salonul de Carte „Polemos“, un târg de carte cu specific militar, și acesta mă îndemna mereu să le aștern pe hârtie, fiind „lecturi savuroase“, așa cum s-a exprimat el referitor la ciudățenia unora dintre aceste întâmplări.

Am fost încurajat să le public într-o carte și de faptul că unele dintre ele au apărut, de-a lungul timpului, în revista *Luceafărul*, pe vremea când era condusă de prozatorul Marius Tupan, și au fost foarte bine primite de public.

Altele, cum ar fi, de exemplu, *Statueta blestemată*, se mai comentează și se mai cercetează și în prezent, având în vedere gradul de straniețate pe care-l prezintă.

Cei care s-au recunoscut în întâmplări sau pe care i-am citat au fost deosebit de impresionați că au devenit personaje literare...

Două dintre povestirile incluse în această carte fac parte din lucrări cu întindere mai mare la care scriu în prezent – eseuri din zona literaturii nonconvenționale.

Cazurile republicate pot fi încadrate în genul *Sci-Fi Short stories*, la modă în prezent, și le-am inclus în *Extra-terestrul din lumea duală* din două rațiuni principale: succesul la public în momentul primei relatări și actualitatea conținutului...

Emil Străinu

Cuvânt-înainte

Începutul de mileniu III a venit cu paradigme și provocări noi, pentru care nu am fost pregătiți și la care nu știm încă să răspundem.

Astfel se face că, foarte des, am fost puși în fața unor situații, fapte și întâmplări la care nu am știut cum să reacționăm, cum să le interpretăm sau să le înțelegem.

În sensul și economia prezentei lucrări, nu am să mă refer aici decât la o discuție pe care am avut privilegiul să o port cu o personalitate definitorie a veacului trecut.

Fiind în fața unei figuri emblematice a secolului XX, George Bush Senior, președintele american al cărui nume a marcat distrugerea sistemului socialist și dărâmarea Cortinei de Fier, am avut ocazia unică să-i adresez în privat câteva întrebări. Se întâmpla în anul 1995, în timpul vizitei sale în România, când am făcut parte din personalul care i-a asigurat securitatea pe perioada șederii în țara noastră.

Printre altele, am dorit să-i pun o întrebare referitoare la ipoteticele civilizații extraterestre, dar care să fie formulată de așa natură încât să nu dea posibilitatea de

interpretare, negare sau de eludare a răspunsului. Și am formulat-o cam așa:

— Va fi recunoscută existența contactului civilizației umane cu alte civilizații inteligente din Univers și când?

Răspunsul lui a fost prompt, direct, fără ocolișuri, dar conținând o enigmă și mai mare... Răspunsul lui a fost:

— Recunoașterea contactului este inevitabilă și se va produce foarte curând, dar omenirea trebuie mai întâi să afle ceva groaznic, cumplit, înfricoșător.

Mai precis, în engleză a zis *horrible*...

L-am întrebat imediat, stupefiat:

— Referitor la ce?

Iar atunci fostul președinte al SUA, fost director al CIA, fost pilot militar de război, m-a privit cumva special, și-a pus degetul la gură, cu sensul de „tăcere“, după care a arătat cu el în sus...

Inutil să mai adaug că eram afară, în spațiu deschis...

Sosirea doamnei Barbara Bush ne-a întrerupt conversația pe acest subiect. Apoi au început activitățile programate ale vizitei și nu am mai avut ocazia altei discuții private.

Nu am să știu niciodată la ce a vrut să se refere Președintele Bush și, mai ales, de ce atâta secretomanie în gestul acela simbolic de încheiere, unul foarte ciudat ținând cont de funcția lui, și asta mi-a creat, sincer, o mare senzație de disconfort față de ceea ce ni s-ar putea ascunde.

Doamna Barbara Bush a murit în preajma Paștelui 2018, iar George Bush Senior câteva luni mai târziu, înaintea Crăciunului¹, ducând cu el în mormânt un mare

1. Barbara Bush (8 iunie 1925 - 17 aprilie 2018);
George H.W. Bush (12 iunie 1924 - 30 noiembrie 2018). (*n. red.*)

secret al umanității. Oare mai există vreun grup de inițiați care dețin cheia acestei enigme?

În anul 2000, la postul de televiziune Tele 7 ABC, am realizat o emisiune cu regretatul scriitor Ion Țugui și cu experta în fenomene nonconvenționale Melfior Ra. În cadrul emisiunii, Melfior Ra s-a referit la posibilitatea existenței unei civilizații de tip solar pe/în stele de tipul Soarelui nostru.

Afirmația a produs o adevărată furtună în rândul cercetătorilor științifici români, o reacție în covârșitoare majoritate de dezaprobare a ipotezei expuse. Discuțiile au fost foarte aprinse, mulți acuzându-mă și pe mine de promovare a unor teorii de tip *fantasy* în mediul științific, deoarece și eu eram un susținător al acestei ipoteze...

Ion Țugui, care fusese solicitat să arbitreze conflictul de idei, a spus ceva de genul: „Viitorul va demonstra cine are dreptate...”

În anul 2002 Ion Țugui pleacă dintre noi la cerul pe care îl iubea atât de mult, dar să vezi surpriză!

După un timp, într-un interviu care va rămâne în istoria științei, savantul Stephen Hawking¹ arăta că două dintre cele mai mari pericole imediate ce pândesc umanitatea sunt dezvoltarea necontrolată a inteligenței artificiale și o posibilă invazie extraterestră.

În același interviu, savantul evoca probabilitatea ca, pe baza ipotezei inteligenței universale a materiei, să existe stele chiar de tipul Soarelui nostru, dezvoltate de civilizații extraterestre, însă pe principii existențiale și funcționale diferite de ceea ce poate accepta știința noastră în prezent...

1. Ideile au fost reluate și în documentarul *Into the Universe with Stephen Hawking*. (n. red.)

Și să fi văzut atunci cum aceia care ne criticau mai înainte, acuzând-ne că promovăm fabulații, acum chiar deveniseră exaltați de noua teorie...

Așadar, din nou se adeverește zicala că „Nimeni nu-i profet în țara lui“.

Timpul și evenimentele curente, care par să se precipite, ne vor da un răspuns direct, fără echivoc, curând... foarte curând, la multe dintre întrebările și dilemele ce par acum fără dezlegare.

De regulă, atunci când învingem o dificultate sau depășim un moment ori o problemă grea, majoritatea spunem că am avut, în acel caz, *noroc*... Oare de ce vedem *norocul* și nu vrem să vedem *voința și mâna lui Dumnezeu*?

Emil Străinu

Pseudoprefață

Interviu

A fost destul de dificil să obțin un interviu cu domnul general de brigadă (rez.) dr. Emil Străinu deoarece de ceva vreme a ieșit din viața publică și este mai greu de contactat. Nu și de către editoarea sa, dar, cu toate că mie îmi este mai ușor să-l găesc, nu atât de ușor îmi este să-l găesc... și disponibil să stăm mai mult de vorbă.

Îmi doresc de ceva vreme să aflu părerea domniei sale în privința câtorva chestiuni care mă intrigă și asupra cărora mi-a tot dat în ultimul an răspunsuri evazive sau deloc, amânându-mă cu o formulă devenită laitmotiv: „Despre asta vom vorbi noi altă dată.“

Èi bine, data aceea a sosit, în sfârșit, în 2021, când domnul Străinu a acceptat să-mi răspundă la întrebări. Am convenit să ne întâlnim la domiciliul domniei sale într-o

după-amiază când era mai liber, cu condiția să respectăm o anumită tematică a întrebărilor...

M-a primit în apartamentul său/bibliotecă, unde se pare că spațiul de locuit i-a fost invadat... nu, nu de extraterestri, cum v-ați aștepta, ci de cărți – multe dintre ele, este adevărat, despre extraterestri. Pretutindeni unde te uiți, pe toți pereții aflați la vedere, se află rafturi pline cu cărți, câteva mii după cum aproximez „ochiometric“, dintre care câteva zeci scrise chiar de domnia sa.

Corpul principal al bibliotecii se află, judecând după suprafața încăperii, în ceea ce a fost cândva sufrageria, acum birou/bibliotecă/vitrină cu premii, medalii și artefacte de radiolocație. Aici rafturile de cărți urcă până în tavan, făcând ca pereții să pară efectiv tapetați cu volume, și tot aici se găsesc cele mai valoroase lucrări din sfera sa de interes, colecții întregi de subiecte puțin spus incitante.

Defect profesional, mă apropii de bibliotecă și cercetez titlurile. Găsesc cărți în română, franceză, engleză, rusă și germană. Nu cred că greșesc când spun că are cea mai completă colecție de cărți cu tematică paleoastronautică și ufologică din țară.

Prima întrebare decurge în mod firesc:

— Știți cumva câte cărți aveți în bibliotecă, domnule general, sau le-ați pierdut șirul?

Întrebarea mea directă îl ia puțin prin surprindere: știu că am încălcat puțin regula tematicii prestabilite, totuși nu mă pot abține.

— Ultima oară când le-am numărat, m-am oprit la 6000. Asta se întâmpla acum 5 ani. Și după o scurtă pauză: Nu aveam noi cumva o ordine a întrebărilor?

— Ba da, ba da, dar vă dați seama că la mine curiozitatea despre cărți este defect profesional. Începem acum.

Aventură la Ploiești

Era în anul 1983. Eu eram în armată – la vremea aceea aveam gradul de locotenent major – și în această calitate participam împreună cu alți colegi la o convocare pentru recepția și însușirea unei aparaturi noi, de producție românească, deosebit de eficientă, pe care industria românească o exporta în toate țările Tratatului de la Varșovia.

Pentru că misiunea dura o săptămână, iar vremea era ploioasă și friguroasă și nu aveam altceva mai bun de făcut, m-am gândit să-mi petrec timpul liber la Biblioteca Orășenească „I.L. Caragiale“, cum se numea pe atunci...

Așa că timp de o săptămână, de la orele 16 la 20, am frecventat sala de lectură a bibliotecii împreună cu alți câțiva colegi, iar după închidere mergeam la restaurantul „Vatra Plăieșilor“, unde serveam masa de seară, evident, fiecare pe banii lui și ce și cât îi permitea portofelul.

La bibliotecă ne-am împrietenit cu una dintre bibliotecare, care, impresionată de silința noastră în ale lecturii, ne-a arătat unul din depozitele de cărți de la subsol, depozit care avea cele mai multe colecții de publicații (reviste, ziare

și cărți) din perioada interbelică și din timpul celui de-al Doilea Război Mondial, lucrări care pentru noi, în calitate de militari, erau foarte incitante, mai ales în condițiile cenzurii și controlului informației din acei ani.

Împreună cu alți doi colegi am stabilit cu bibliotecara să venim sâmbăta următoare dimineața, pe la orele 8, și ea să ne lase pe ascuns în depozit, de unde ne va scoate seara fără să ne vadă kolegele ei. (Fiind ofițeri, noi prezentam garanția că nu am fi făcut stricăciuni și, mai ales, că nu aveam să vorbim despre accesul în depozitul restricționat publicului.) Zis și făcut!

Sâmbăta următoare, înarmați cu câte două sticle de apă minerală Borsec, am fost introduși în depozit, unde pentru noi a început o adevărată revelație a cunoașterii.

Nici nu știam pe ce să ne uităm mai întâi. Îmi amintesc că am luat colecția revistei *Signal*, care avea o grosime de vreo 3 metri, și am început să o răsfoiesc, pe alocuri să mai și spicuiesc câte ceva... Era fascinantă... conținea lucruri pe care nu le știam despre mersul războiului, lucruri care nouă ne fuseseră prezentate altfel... Nu mai vorbesc de articolele și fotografiile cu Regele Mihai I și mareșalul Antonescu din campania militară în Basarabia și apoi în URSS, până la Stalingrad, Munții Caucaz și Stepă Kalmuca...

Convenția era ca la orele 20 să închidem și să lăsăm cheia în cutia de scrisori, de unde urma să o ia o altă bibliotecară duminică dimineața.

Dar în vârtejul ineditei documentări, am uitat de timp, așa că am citit până au început să ne usture ochii și să ni se umple mâinile de praf..

Ne arătam unul altuia diferite știri și fotografii, totul într-un entuziasm greu de descris deoarece descoperirile noastre bibliofile erau senzaționale pentru noi la acel timp.

Așa se face că în curând am rămas și fără apă, dar la subsol am găsit un robinet și am rezolvat problema. Chestia cea mai tare este că toți fumam și nimeni nu a aprins atunci nicio țigară: am uitat de ele și astfel am respectat și cerința bibliotecarei să nu dăm foc din greșeală depozitului.

Și uite-așa am citit cât am putut de mult, iar când mai oboseam ne uitam pe revistele cu poze. Am găsit chiar și colecția unei reviste de umor, *Veselia*, cu poante foarte tari și caricaturi de tot hazul...

Trecuse mult timp, noi ne umpluserăm din nou sticlele cu apă, dar ne apucase crâncen foamea și unul dintre noi s-a uitat, cred că pentru prima dată în ziua aceea, la ceas și ne-a spus că era 7.30 și că trebuia să ne pregătim de plecare. Dar, pentru că există și un dar..., ușa se deschide și apare o doamnă care ne spune că este directoarea bibliotecii. Venise însoțită de un ofițer de miliție și de un civil în costum. Pe hol mai este un subofițer de poliție cu un câine-lup.

Noi, îmbrăcați în uniforme militare, fără șepci pe cap și cu mantalele agățate în niște cuie, îi privim uimiți...

Primo: era duminică dimineață, orele 8, și nu sâmbătă seara, orele 20.

Secundo: ce făceam noi, trei ofițeri de armată, de 24 de ore în depozitul bibliotecii?

Terțo: civilul vrea să ne legitimizeze, dar noi cerem să fie anunțată Comenduirea Militară de Garnizoană a orașului Ploiești.

Apoi începe un întreg circ, cu căpitanul de miliție care ne cerea întruna actele, asistat de civilul care fuma ca un nesimțit în depozit, dar căruia nimeni nu-i zicea nimic. La îndemnul meu, nu dăm niciun act și cerem să vină garnizoana... Civilul îi cere subofițerului de miliție să lase

Cuprins

<i>Atenționare</i>	5
Cuvânt-înainte	7
Pseudoprefață: Interviu.....	11

Partea întâi

OZN-ul de la Bicaz

OZN-ul de la Bicaz.....	35
-------------------------	----

Partea a doua

Inexplicabilul ce ne înconjoară în fiecare zi

Botez creștin ortodox model KGB	45
Enigma din fort.....	51
Copiii din neant	57
Comoara de la conac	60
Aventură la Valparaiso	68
Frate cu trolii	71
Sania Zeului Eol	76
Aventură la Ploiești	80
Pendula salvatoare	85
Îmbrățișând Columna lui Traian	88
Bal de absolvire „Made in England“	92
Anatomistul chiromant	104
Gardianul timpului.....	110

Tangentă la infinit sau aventură în cartierul Uranus	117
Întâlnire de gradul III.....	123
Priviți de „ceilalți“	131
Chile. Dosar strict secret	135
Lumea de dincolo de noi	145

Partea a treia

Întâmplări neverosimile din cotidian

Men in Black made in Romania	155
Un mutant bonom.....	162
OZN-ul buclucaș	166
Statueta blestemată.....	169
Revelații cu și despre Ion Țugui	177
Dor fără sațiu.....	180
Telefaxul oniric.....	183
Comoara de la Zidul Morții.....	187
Chemarea mării.....	191
Omul cu baghete	196
Zbor de aripi frânte	201
Tabloul vrăjit	205
Fantoma de la Parlament.....	209
Parlamentul bântuit de fantome	213
O fantomă de gradul... 0	217
Piticul din vis.....	220
Fantoma din hangar	230

Partea a patra

Extraterestrul din vis

Dosar strict secret (<i>fantasy</i>).....	237
Un raport de rutină.....	272

Partea a cincea

Paranormalul de lângă noi

Singuri printre extraterestri	277
Imposibilul de lângă noi	286
Paranormalul de lângă noi.....	293
Întrebări fără răspuns.....	300
Panoplia zeului Marte sau Când Satan coboară printre noi.....	310
<i>Epilog</i>	329

În colecția The Alien Hunter Group au apărut:

Emil Străinu

Invazia extraterestră. Conspirația tăcerii

Emil Străinu

*Manualul secret. Rase inteligente extraterestre.
Manipularea: Proiectul Philadelphia/Montauk*

Emil Străinu

Am vânat OZN-uri și extraterestri

Emil Străinu

Extraterestrul din lumea duală

www.EdituraDarclée.ro